

Publicerad 2014-12-07 19:40 av Louisedottern

tid kvar

likt genom ett vissnande lövverk
kom dina viskningar i en hisnande
hastighet mot mig ståendes med
vinterens grepp ruskandes när
jag stod där i dess fulla mundering

jag snubblade genom dimensioner
medan jag fann mig där sittandes
med en annan hand än din i min,
likt ett solur visade våra omfamnande
händer hur mycket tidsrum vi skulle

få ha kvar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Louisedottern med Poeter.se id #32790 innehar upphovsrätten